

Slovenija

Mediji in lastniki

Transparentnost

Za majhen slovenski medijski trg je značilna kompleksna struktura medijskega lastništva, z več primeri navzkrižnega veriženja lastništva. Zaradi tega je dostop do podatkov o dejanskih lastnikih medijev dolgotrajen proces, še posebej ob dejstvu, da Razvid medijev ne vsebuje popolnih in redno ažuriranih podatkov. Razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, je javna evidenca medijev, ki je zasnovana tako, da vsebuje osnovne podatke o vseh medijih v pristojnosti Republike Slovenije, vključno s podatki o osebah, ki imajo vsaj 5-odstotni lastniški delež ali delež glasovalnih pravic. Ne glede na nepopolnost podatkov v tem registru, ki bi ga bilo treba izboljšati, lahko transparentnost medijskega lastništva načeloma, z določenimi zadržki, označimo za zadovoljivo, zlasti po tem, ko je Slovenija leta 2015 prenesla direktivo o preprečevanju pranja denarja, ki je prispevala k preglednosti lastništva podjetij nasploh. Glede na pomen medijskega lastništva pa bi bilo za javnost koristno, če bi bili vsi bistveni podatki o lastnikih medijev zbrani v eni bazi in bi se redno posodabljali. Pogoji za to obstajajo, vendar je treba skrbeti za njihovo redno in dosledno izvajanje.

Zasebni lastniki

Na tem visoko koncentriranem medijskem trgu je največja horizontalna koncentracija v radijskem sektorju, sledijo pa ji trgi revij in avdiovizualnih storitev. Prisotna je tudi vertikalna integracija. Manjkajo pa podatki o tržnih deležih posameznih medijev, saj ni redne letne analize medijskega trga z natančnimi podatki. Radijski sektor obvladuje ena oseba in njeni družinski člani prek zapletenih lastniških struktur. Ker revijalni sektor obvladuje isti akter (tj. Martin Odlazek), je navzkrižna medijska koncentracija pomembna (Škamperle, 2021; Kučić, 2020). Skupina Media24, kjer je Odlazek eden najmočnejših dejanskih lastnikov, izdaja več kot šestdeset različnih radijskih, tiskanih in avdiovizualnih medijev prek skupine različnih založnikov, povezanih v kompleksno lastniško mrežo (Kučić, 2020).

Država in politiki

Slovenska demokratska stranka (SDS) je pod zdaj že nekdanjim predsednikom vlade Janezom Janšo (trenutno poslanec v slovenskem parlamentu) veliko vlagala v rast lastnega spletnega in televizijskega informativnega omrežja; s precejšnjo pomočjo madžarskega kapitala, povezanega z madžarskimi provladnimi mediji in madžarsko vlado (Kučić, 2019), in posameznih naložb članov stranke SDS. Z leti so zgradili televizijsko hišo Nova24TV, ki je pod nadzorom stranke, tiskane in spletne politične revije (kot sta Demokracija in Škandal24) in mrežo več kot trideset mikro lokalnih spletnih strani (Mekina, 2022). Madžarski lastniki, povezani z Viktorjem Orbanom, so

kupili tudi eno osrednjih komercialnih televizij Planet TV, ki jo je v eni izmed prejšnjih Janševih vlad ustanovil državni telekomunikacijski operater Telekom Slovenije. Zadnjo Janševo vlado, v letih 2020–2022, so zaznamovala tudi sistematična prizadevanja za spodkopavanje kritičnih medijev, blatenje novinarjev, strateške tožbe proti sodelovanju javnosti (SLAPP), krčenje sredstev in pritiski na nacionalno tiskovno agencijo STA in neodvisne medije, ki se prijavljajo na razpise javnega sofinanciranja, politično prisvajanje vodstvenih in nadzornih organov javnega zavoda RTV, imenovanje urednikov RTV Slovenija, ki so bili blizu vladajoči stranki, in drugih dejanj zoper javni medij, ki so povzročala njegovo destabilizacijo.

Drug primer političnih pritiskov na medije v državni lasti, to sta javni RTV servis in nacionalna tiskovna agencija STA, so bile metodološko neutemeljene analize poročanja RTV Slovenija z namenom izkazovanja njene pristranskosti v škodo vladajočih strank. Izvajati jih je začel Urad vlade za komuniciranje (Ukom) konec leta 2021 (Petkovič, 2021) in so postale njegova redna dejavnost, čeprav za to ni bilo zakonske podlage. Ta in drugi prijavljeni primeri političnega vmešavanja v medijski sektor v Sloveniji so pokazali razsežnosti, kakršnih v treh desetletjih od osamosvojitve Slovenije ni bilo, in so jih kritizirali predstavniki organov EU, kot je Ursula von der Leyen, predsednica Evropske komisije; Věra Jourová, Evropska komisarka za vrednote in preglednost; kot tudi Evropski parlament, ki je sprejel Resolucijo o temeljnih svoboščinah in vladavini prava v Sloveniji, ki vključuje tudi pomisleke in pozive glede pritiskov na RTV Slovenija in sovražnega ozračja v državi (Žerjavič, 2021). Med tistimi, ki so slovensko vlado pozvali, naj nacionalni tiskovni agenciji STA zagotovi potrebna sredstva in se vzdrži pritiskov na medije, so bili tudi Dunja Mijatović, komisarka Sveta Evrope (SE) za človekove pravice ter več mednarodnih organizacij in strokovnih združenj, kot so EFJ, IPI, RSF, MFRR in drugi.

Financiranje

Dostop do podatkov o medijskih prihodkih je v Sloveniji zelo zapleten, saj večina informacij ni (javno) dostopnih. Nekatera svetovalna podjetja celoten dohodek določenih medijskih podjetij (na primer TV hiš) obravnavajo kot dohodek od oglaševanja, čeprav vsi prihodki medijske družbe ne izvirajo iz oglaševanja. Prav tako je težko ločiti prihodke posameznih sektorjev znotraj določenega podjetja, ki ponuja storitve v različnih medijskih panogah, npr. radio, televizija, časopisi in revije.

Premalo je transparentnosti javnega financiranja medijev, kamor sodijo neposredne subvencije medijem, tako na lokalni in nacionalni ravni, kot tudi državno oglaševanje in oglaševanje podjetij v lasti ali pod nadzorom države. Oglaševalska sredstva nacionalnih, regionalnih ali lokalnih vlad ali podjetij v državni lasti se še naprej dodeljujejo brez jasnih pravil in na nepregleden način. Na splošno je premalo podatkov o medijih, ki prejemajo oglaševalska sredstva od državnih podjetij. Kar

zadeva javne subvencije, v letu 2021 pet radijskih postaj s statusom posebnega pomena ter nekaj vplivnih dnevnikov in revij ni dobilo sredstev na letnem razpisu za sofinanciranje medijskih vsebin, ki so za mnoge med njimi predstavljale pomemben vir financiranja. (Kotnik, 2021). Opozicija je februarja 2021 vložila interpelacijo zoper ministra za delo, socialne zadeve in družino Janeza Ciglerja Kralja, potem ko so mediji poročali, da je razpisna komisija na njegovem ministrstvu, v kateri so bili tudi njegovi najožji sodelavci, za financiranje izbrala Zavod Iskreni, katerega ustanovni član in prostovoljec pa je bil sam minister Cigler Kralj. Zavod izdaja dva spletna portala iskreni.net in domovina.je (Kršinar, 2021). Ta spletna portala sta sredstva za promocijo cepljenja pridobila tudi od Ukoma (Košir, 2021). Marca 2021 je opozicija neuspešno interpelirala tudi ministra za kulturo Vaska Simonitija zaradi številnih razlogov, povezanih z njegovo politiko do medijev, med drugim zaradi domnevnih poskusov »uničenja javnih medijev, kot sta RTV Slovenija in STA« (Dernovšek, STA, 2021).

Po letih javne polemike je februarja 2021 Ustavno sodišče potrdilo, da je brezplačno oglaševanje političnih strank v občinskih medijih v nasprotju z zakonom (Rus, 2021), saj predstavlja ovinek mimo zakonodaje o financiranju političnih strank.

Uredništvo

Zaradi veriženja medijskega lastništva je skoraj nemogoče ugotoviti, koliko novinarjev je zaposlenih (oziroma dela) pri vsebinski produkciji posameznih medijev. Za javno objavo teh informacij ni zakonske obveznosti.

Število zaposlenih novinarjev se zmanjšuje, mladi novinarji pa pogosto delajo kot svobodnjaki ali pogodbeni sodelavci, včasih tudi v drugih podjetjih, ki jih obvladuje lastnik medija. Medijski lastniki so v lovu na dobiček zainteresirani za manj zavezujoča pogodbeno razmerja z novinarji. Posebnih mehanizmov za zagotavljanje socialne varnosti novinarjev v primeru spremembe lastništva ali uredniške linije ni. Sindikat novinarjev Slovenije ponuja brezplačno pravno pomoč; članstvo ni obvezno. Prav tako ni učinkovitih regulativnih ali samoregulativnih zaščitnih ukrepov, ki bi zagotavljali, da so odločitve o imenovanjih in razrešitvah odgovornih urednikov avtonomne in da nanje ne vplivajo komercialni interesi. Zakon o medijih in Kodeks novinarske etike vsebujeta nekatere ukrepe za preprečevanje komercialnega vplivanja na novinarje in vsebine, vendar tudi ti ukrepi niso vedno učinkoviti.

Naklada

V Sloveniji ni zakonske zahteve, po kateri bi morali mediji objavljati podatke o svoji nakladi ali občinstvu (dosegu).

Zaradi občutnega upada naklade v zadnjih letih so časopisi te informacije prenehali objavljati. Le redki to počnejo, pa še tam so objavljeni podatki nerealni. Do leta 2018 so bili revidirani podatki o prodanih nakladah javno dostopni v okviru skupnega projekta (RPN) slovenskih založnikov in Slovenske oglaševalske zbornice (SOZ). Kasneje so podatki RPN postali dostopni samo udeležencem projekta, ki v celoti financirajo projekt. Enako velja za podatke o dnevnem dosegu televizijskih in radijskih postaj, ki so na voljo le naročnikom namenskih tržnih raziskav, njihova nepooblaščen javna uporaba pa ni dovoljena.

V Sloveniji so javnosti redno in brezplačno dostopni le podatki o obiskanosti spletnih strani v okviru Moss-a (Merjenje obiskanosti spletnih strani), ki je redna medijska raziskava z enotno metodologijo.

Distribucija

Podatki iz prvega četrtertletja 2021 (Akos, 2021) kažejo, da so prvi štirje ponudniki storitev spletne distribucije naslednji: Telemach Slovenije (31,1 %), Telekom (28,5 %), T2 (20,7 %) in A1 Slovenija (14,4 %). Slovenija je na lestvici digitalnega gospodarstva in družbe 2021 (Desi) med državami članicami EU na skupnem 13. mestu. Pri poveztljivosti je Slovenija nad povprečjem EU (9. mesto), enako velja za vključevanje digitalne tehnologije v podjetja, kjer je Slovenija na 8. mestu. Po kazalniku odprtih podatkov se Slovenija med državami EU uvršča na 10. mesto. Država se dobro izkaže tudi pri uveljavljanju širokopasovnih storitev, slovenski uporabniki interneta pa aktivno uporabljajo storitve e-uprave (77 %) v primerjavi s povprečjem EU, ki znaša 64 % (Desi, 2021).

Na področju tradicionalnih distribucijskih storitev se Slovenija sooča s težavami distribucijske infrastrukture in storitev tiskanih medijev, ki ne zagotavljajo pravočasne in geografsko široko dostopne dostave časopisov. Naklade domačih dnevnih časopisov v zadnjem desetletju hitro upadajo, deloma zaradi spreminjanja potrošniških vzorcev, deloma pa zaradi slabše kakovosti in dostopnosti distribucijskih storitev. V preteklosti so bili tudi primeri diskriminativnih praks ključnih upravljavcev mreže prodajnih mest časopisov, tako podjetij v državni lasti (kot je Pošta Slovenije) kot podjetij v zasebni lasti (kot je Mercator), do nekaterih časopisov, ki bi jih lahko pripisali njihovemu kritičnemu poročanju ali preprosto protikonkurenčnim praksam.

Pravni okvir

Medijski pravni okvir je zastarel in ni primeren za sodobno digitalno komunikacijsko okolje. V letih 2001 in 2005 sta bila sprejeta dva od treh najpomembnejših medijskih zakonov, in sicer Zakon o medijih oziroma Zakon o RTV Slovenija. Slednji je bil spremenjen takoj po nastopu nove vlade premierja Roberta Goloba sredi leta 2022, a je prejšnja vladajoča skupina, zdaj opozicija, pod vodstvom nekdanjega premierja Janeza Janše, z razpisom zakonodajnega referenduma onemogočila njegovo uveljavitev.

Zakon o medijih (ZMeD)

Zakon o medijih je glavni pravni instrument, ki ureja koncentracijo in transparentnost medijske lastnine. Kot določa Zakon o medijih, so mediji Ministrstvu za kulturo dolžni razkriti informacije o pet ali več odstotnem posameznem lastniškem ali upravljavskem deležu v založbi oziroma RTV družbi. Podatki so objavljeni v Registru medijev, ki je javna zbirka podatkov o medijih, vodi pa jo Ministrstvo za kulturo. Kot že navedeno, se ta ne posodablja redno in vključuje zastarele, nedosledne ali manjkajoče podatke.

Po drugi strani pa slovenski poslovni register, ki ga vodi Agencija RS za javnopravne evidence in storitve (AJ PES), ponuja podatke o dejanskih lastnikih vseh podjetij, tudi medijev, če niso delniško organizirana. V primeru medijev pridobivanje takšnih informacij zaradi zapletenih lastniških struktur in lastniškega veriženja pogosto zahteva veliko iskanja po spletnih evidencah. Ti podatki niso usklajeni z razvidom medijev in jih medijske hiše le redko objavljajo na svojih spletnih straneh.

Zaradi preprečevanja navzkrižne medijske koncentracije Zakon o medijih določa prag nad 20-odstotnim lastniškim deležem, pri katerem izdajatelj dnevnoinformativnega tiskanega medija potrebuje soglasje Ministrstva za kulturo tudi za izdajanje ali soustanoviteljstvo izdajatelja radijskega ali televizijskega programa in obratno. Združevanje radijske in televizijske dejavnosti, oglaševanja z radijsko ali televizijsko dejavnostjo ter telekomunikacijske, z radijsko in televizijsko dejavnostjo ni dovoljeno, vendar je te omejitve mogoče zlahka zaobiti in zato niso vedno učinkovite.

Zakonodajni člani o horizontalni in navzkrižni medijski koncentraciji v medijskem sektorju ne urejajo posebej digitalnega okolja na način, kot urejajo radijsko, tiskano medijsko in televizijsko okolje, a tudi pri radiodifuziji so te določbe komaj uporabne, saj niso tehnološko ustrezne. nevtralni, nekateri pa se nanašajo na analogne distribucijske tehnike, ki so bile že opuščene. Prav tako ni znakov, da bi se koncentracija v digitalnem okolju sploh spremljala. Sedanja zakonodaja omogoča, da se različni založniki povezujejo v kompleksna lastniška omrežja in prikrivajo svojo koncentracijo na trgu (Evropska komisija, 2020).

Zakon o audiovizualnih medijskih storitvah (ZAvMS)

Zakon o audiovizualnih medijskih storitvah je bil decembra 2021 pregledan in usklajen z Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah (AVMS) iz leta 2018. Določbe o preglednosti so bile prenesene na zahtevani minimum in veljajo samo za avdiovizualne storitve.

Varstvo konkurence v medijih

Agencija za varstvo konkurence (AVK), ki je organizirana kot neodvisni upravni organ, pristojen za izvrševanje predpisov o preprečevanju konkurence in združevanja v Sloveniji, na medijskem področju ni posebej aktivna.

Postopki s področja medijske koncentracije in protikonkurenčnih praks trajajo dolgo in se pogosto ne končajo z ukrepi, ki bi v ospredje postavili javni interes na področju medijev. Primer počasnosti odločanja je bil denimo poskus prevzema Pro Plusa s strani United Group julija 2017. V postopku presoje relevantnih dejstev je AVK novembra 2018 najavil, da ob navedenih pogojih namerava sprejeti odločitev o neskladnosti dogovora s pravili na področju varstva konkurence. Prišlo naj bi do horizontalnih učinkov koncentracije na tržiščih televizijskega oglaševanja, pravicah za prenos športnih televizijskih vsebin in otroških televizijskih sporedih. Prevzem naj bi se namreč zgodil prek družbe Slovenia Broadband, ki ima v lasti tudi Telemach, enega največjih telekomunikacijskih operaterjev v Sloveniji. Lastniki družbe Pro Plus so nato v začetku leta 2019 oznanili, da je prevzem ustavljen, niso pa ob tem krivili dolgega postopka s strani AVK (The Slovenia Times, 2019). Postopek na AVK je bil nato uradno ustavljen šele leta 2022.

V primeru združitve dveh od treh najpomembnejših založnikov tiska, tj. Dnevnik in Večer, pa je AVK ocenil, da je koncentracija skladna s pravili konkurence, kljub 40-odstotnemu skupnemu deležu oglaševalskega trga tiskanih medijev, in združitvi ni nasprotoval. Vodstva časnikov so odločitev agencije pozdravila, Društvo novinarjev Slovenije (DNS) pa se je zavzelo za ohranitev pluralnosti medijskih vsebin in delovnih mest. Po mnenju DNS je treba v postopkih združevanja upoštevati ne le gospodarski, temveč tudi javni interes (L.Š. / N.P. / STA, 2019). Do združitve kasneje sicer ni prišlo, saj so lastniki medijev opustili namen združitve dveh založniških družb.

Politične zlorabe pravnega okvira povezanega z mediji

Odmevni so bili primeri politične zlorabe zakona o Slovenski tiskovni agenciji (ZSTAgen, sprejet leta 2011 in minimalno spremenjen leta 2021). Slovenska tiskovna agencija (STA) je prišla na rob finančnega zloma, ker ji vlada ni hotela dodeliti zakonsko določenih državnih sredstev (Bayer, 2021b). To so kritizirali predstavniki organov EU ter več drugih mednarodnih organizacij in strokovnih združenj. Med tistimi, ki so slovensko vlado pozvali, naj STA zagotovi potrebno financiranje in se

vzdrži pritiskov na medije, so Dunja Mijatović, komisarka SE za človekove pravice; Ursula von der Leyen, predsednica Evropske komisije; in Věra Jourová, komisarka EU za vrednote in preglednost. Prav tako je Evropski parlament decembra 2021 sprejel Resolucijo o temeljnih svoboščinah in vladavini prava v Sloveniji, ki je vsebovala tudi pomisleke in pozive glede pritiskov na RTV Slovenija in sovražnega ozračja v državi (Žerjavič, 2021). V letu 2021 je bilo prijavljenih več kot 30 verbalnih in fizičnih napadov na novinarje in medije (Društvo novinarjev Slovenije, 2021), nekateri od teh s hudimi posledicami, vendar brez smrtnih žrtev.

Slovenija je bila dodana na seznam držav, ki jih Civicus spremlja glede spoštovanja človekovih pravic; ukrepe proti covidu-19 so slovenske vladne institucije »izkoristile kot pretvezo za omejevanje državljskih svoboščin«, ogrožena je bila svoboda združevanja, saj so bile organizacije civilne družbe »vse bolj tarča«, »novinarji večkrat napadeni s strani predsednika vlade, medijska svoboda pa je upadala« (Civicus, 2021). V zadnji izdaji svetovnega indeksa svobode tiska, ki ga sestavljajo Novinarji brez meja (RSF), je Slovenija padla za 18 mest in se uvrstila na 54. mesto med 180 državami. Glavni dejavniki slabe uvrstitve so bili politični pritiski in strateške tožbe proti sodelovanju javnosti (RSF, 2022). Poleg tega ugotovitve Monitorja medijskega pluralizma (Media Pluralism Monitor – MPM) za leto 2022 kažejo na splošno visoko tveganje za medijski pluralizem v Sloveniji, podobno kot v letu 2021 (CMPF, 2022). Znotraj opazovanih območij so bila največja tveganja za pluralizem medijev navedena pri nezakonitem in škodljivem govoru na spletu; neodvisnost upravljanja in financiranja javnih medijev; politična neodvisnost medijev; kot tudi komercialni in lastniški vpliv na uredniško vsebino. Sledila je koncentracija spletnih platform in koncentracija medijev ter državna regulacija virov in podpora medijskemu sektorju (CMPF, 2022).

Neodvisnost organov, pristojnih za regulacijo medijev

Prav tako neodvisnost regulatornih organov ni v celoti zagotovljena bodisi zaradi nejasnih kriterijev imenovanja (kot v primeru organov upravljanja nacionalnega regulatornega organa za komunikacije in medije Akos) bodisi zaradi vloge države v postopku imenovanja (kot v primeru primeru Agencije za varstvo konkurence AVK).

Prav tako ni nikakršne neodvisnosti v postopkih odobritve medijske koncentracije, saj je za odločanje v takih primerih pristojno Ministrstvo za kulturo. Pristojnosti Akosa so opredeljene z zakonom, organ pa ima širok nabor mehanizmov uveljavljanja, npr. opozorila, začasni odvzem ali odvzem licenc in globe. Vendar so medijska vprašanja pogosto odrinjena na rob zaradi velikega in raznolikega obsega Akosovih pristojnosti, ki med drugim vključujejo elektronske komunikacije, radiofrekvenčni spekter, naložbe v infrastrukturo, radiodifuzijo in druge elektronske medije, univerzalno poštno storitev in poštni trg ter trg železniških storitev v Sloveniji.

Neodvisnost Akosa in AVK je bila pod Janševno vlado dodatno ogrožena. Vlada je oktobra 2020 objavila predlog zakona (Zakon o Javni agenciji Republike Slovenije za trg in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge, predlog, 2020), ki je predvideval združitev nacionalnega regulatornega organa, pristojnega za avdiovizualne medijske storitve (Akos) s petimi drugimi regulatorji, in sicer agencijami za energijo, konkurenco, varnost prometa, civilno letalstvo in železnice. Po predlogu vlade bi se novi organ imenoval Javna agencija RS za trg in potrošnike. Akos (2020) je trdil, da je predlog zakona v nasprotju z več direktivami EU, vključno z direktivo o AVMS z močnimi pravnimi zaščitnimi sredstvi neodvisnosti nacionalnih regulativnih organov. Kljub temu, da so vse vpletene agencije združitvi nasprotovale, je vlada vztrajala pri nadaljevanju zakonodajnega postopka, verjetno z namenom podreditve teh agencij in zamenjave njihovih organov upravljanja. Predlog zakona je bil v Državnem zboru obravnavan 24. aprila 2021, vendar ni bil sprejet.

Dokazi kažejo, da se tudi parlament včasih poskuša vmešati v vprašanja lastništva medijev. Odbor DZ za kulturo je namreč oktobra 2021 obravnaval medijsko koncentracijo in Akosu naložil ponovno preverjanje prej izdanih dovoljenj radijskih postaj, finančni upravi (Furs) pa naložil, naj preveri nakupe in prodaje nekaterih podjetij iz kroga Martina Odlazka (Grgič, 2021).

Pravni zaščitni ukrepi za novinarje in uredniško neodvisnost

Učinkovitih pravnih varoval za poklicno varnost novinarjev ali varoval pred vodstvenim in političnim vmešavanjem v uredniške procese ni. Pozivi in zahteve novinarskih združenj pogosto ostanejo brez odgovora tako s strani založnikov kot s strani državnih organov. V odsotnosti javnih politik je Društvo novinarjev Slovenije (DNS) vzpostavilo platformo za zbiranje prijav fizičnih napadov in groženj, verbalnih napadov, ki presegajo argumentirano kritiko novinarjevega dela, vključno s sistemskimi in finančnimi grožnjami medijem. Vendar je ta platforma namenjena zgolj zunanjim pritiskom na novinarje in ne tistim, ki se dogajajo znotraj medijske hiše (Društvo novinarjev Slovenije, 2021).

Reference

Akos (2021). 'Nacionalno poročilo o odprtem internetu od 1.5.2020 do 30.4.2021', 30. junij,

ogledano 20. marca 2022, https://www.akos-rs.si/fileadmin/user_upload/dokumenti/Telekomunikacije/Novice_2021/Nacionalno_porocilo_2021__final.pdf.

Akos (2020). 'Odziv AKOS na predlog Zakona o Javni agenciji Republike Slovenije za trg in

potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge', 5. oktober 2020, ogledano 2. aprila 2022, <https://www.akos-rs.si/medijsko-sredisce/sporocila-za-javnost/novica/odziv-akos-na-predlog-zakona-o-javni-agenciji-republike-slovenije-za-trg-in-potrosnike-in-javni-agenciji-republike-slovenije-za-financne-trge>.

Civicus (2021). Slovenia added to human rights watchlist as government restricts fundamental

rights, ogledano 20. marca 2022, <https://monitor.civicus.org/SloveniaWatchlist/>.

CMPF (2022). Media Pluralism Monitor. <https://cmpf.eui.eu/media-pluralism-monitor/>

Dernovšek, Igor, STA (2021). 'Simoniti ostaja minister, za interpelacijo glasovalo 43 poslancev, trije premalo', Dnevnik, 25. marec, ogledano 3. aprila 2022, <https://www.dnevnik.si/1042951903>.

Desi (2021). 'Digital Economy and Society Index (DESI) 2021 Slovenia', ogledano 3. aprila 2022, <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/desi-slovenia>.

Kotnik, Mateja (2021). "To je medijska čistka brez primere", Delo, 15. maj, ogledano 20. marca 2022, <https://www.delo.si/novice/slovenija/ana-kandare-to-je-medijska-cistka-brez-primere/>.

Košir, Izak (2021). "Klientelistični posel", Mladina, 13. avgust, ogledano 20. marca 2022,

<https://www.mladina.si/209702/klientelisticni-posel/>.

Kršinar, Igor (2021). "Neodvisni" katoliški medij na državnih jaslih: politične povezave Domovine in Časnika', Reporter, 6. februar, ogledano 20. marca 2022,

[https://reporter.si/clanek/slovenija/neodvisni-katoliski-mediji-na-drzavnih-jaslih-prikrite-](https://reporter.si/clanek/slovenija/neodvisni-katoliski-mediji-na-drzavnih-jaslih-prikrite-politicne-povezave-domovine-in-casnika-847707)

[politicne-povezave-domovine-in-casnika-847707](https://reporter.si/clanek/slovenija/neodvisni-katoliski-mediji-na-drzavnih-jaslih-prikrite-politicne-povezave-domovine-in-casnika-847707).

Kučić, J. Lenart (2020). Mediji Martina Odlazka (1. del): nepregledna mreža radiev, tiskovin,

televizije, 19. november 2020, ogledano 3. aprila 2022, <https://podcrto.si/mediji-martina-odlazka-1-del-nepregledna-mreza-radiev-tiskovin-televizije/>.

Kučić, J. Lenart (2019). 'Mediji SDS (3. del): madžarski prevzem desnega medijskega stebra', Pod črto, 11. november 2019, ogledano 2. aprila 2022, <https://podcrto.si/mediji-sds-3-del-madzarski-prevzem-desnega-medijskega-stebra/>.

L.Š. / N.P. / STA: 'AVK: Združitev Dnevnika in Večera ne bo ogrozila konkurence', 24ur.com, 29. julij 2019, <https://www.24ur.com/novice/slovenija/avk-zdruzitev-dnevnika-in-vecera-ne-bo-ogrozila-konkurence.html>

Mekina, Borut (2022). "Lokalpropaganda. Črno na belem: Nova24TV financira tudi več kot 30 regionalnih spletnih strani, ki se izdajajo za lokalne novičarske portale", Mladina, 25. marec, ogledano 20. marca 2022, <https://www.mladina.si/215073/lokalpropaganda/>

Petkovič, Blaž (2021). ' "Jože Možina ni bil nikoli povabljen v Studio city"; Zakaj Uroš Urbanija analizira poročanje RTV Slovenija in kaj ugotavlja?', Večer, 8. december, ogledano 3. aprila 2022, <https://www.vecer.com/slovenija/joze-mozina-ni-bil-nikoli-povabljen-v-studio-city-zakaj-uros-urbanija-analizira-porocanje-rtv-slovenija-10261747>.

RSF (2022). 'The 2021 World Press Freedom Index', RSF, ogledano 2. aprila 2022, <https://rsf.org/en/slovenia>.

Rus, Urška (2021). 'Ustavno sodišče: Brezplačno oglaševanje strank v občinskih glasilih je

nezakonito', Dnevnik, 16. februar, ogledano 20. marca 2022,

[https://www.dnevnik.si/1042949408/slovenija/ustavno-sodisce-brezplacno-oglasevanje-strank-v-](https://www.dnevnik.si/1042949408/slovenija/ustavno-sodisce-brezplacno-oglasevanje-strank-v-obcinskih-glasilih-je-nezakonito)

[obcinskih-glasilih-je-nezakonito](https://www.dnevnik.si/1042949408/slovenija/ustavno-sodisce-brezplacno-oglasevanje-strank-v-obcinskih-glasilih-je-nezakonito).

Slovene Association of Journalists (2021). 'Prijavi napad', ogledano 20. marca 2022, <https://novinar.com/prijavi-napad/>.

Škamperle, Tjaša (2021). 'Primorske novice pod Odlazkov imperij', Radio Koper, 25. maj 2021, ogledano 21. aprila 2022, <https://www.rtv slo.si/radio-koper/prispevki/novice/primorske-novice-pod-odlaskov-imperij/581508>

Žerjavič, Peter (2021). 'Evropski parlament sprejel resolucijo o Sloveniji', Delo, 16. december, ogledano 20. marca 2022, <https://www.delo.si/novice/slovenija/evropski-parlament-sprejel-resolucijo-o-sloveniji/>.